

Det er et problem, når lande med forskellig retsopfattelse skal efterleve fælles forpligtelser, og det er en af årsagerne til, at det er centralt, at vi nu får flere nordiske lande med i EU-samarbejdet. Sverige og Finland har jo ligesom vi en retsopfattelse, der går ud på, at vedtagne regler rent faktisk skal overholdes, og derfor venter vi at få nogle vigtige allierede, når vi når frem til den næste regeringskonference i 1996. Venstre vil gerne give sin tilslutning til, at vi sætter spørgsmålet om bekæmpelse af svig og overholdelse af regler på dagsordenen her, og det er positivt, at der nu er yderligere to lande, der trækker i samme retning som vi selv, når det drejer sig om retsopfattelsen.

Venstre er enig i det, som udenrigsministeren netop har sagt om, hvordan vi på forskellig vis kan bidrage til, at de fælles regler overholdes. Til gengæld finder vi ikke, at regeringen i alle tilfælde i praksis har levet op til disse pæne principper. I Venstre mener vi, at Danmark har benyttet EF-Domstolen for lidt i de konkrete sager, der har været i den seneste tid om overtrædelse af EU-reglerne.

EF-Domstolen er den ultimative garanti for, at landene og Kommissionen i praksis overholder de fælles regler og de fælles forpligtelser over for borgerne eller de enkelte virksomheder i EU. Vi finder det lidt symptomatisk for regeringens holdning til at lægge sag an ved Domstolen, at udenrigsministeren i dag nævner et eksempel, hvor en hr. Francovich har anlagt sag i Italien; udenrigsministeren kunne i stedet have redegjort for, hvordan Danmark ville anlægge sag i f.eks. Air France-sagen, som vi jo har drøftet meget herhjemme.

Vi mener med andre ord, at Danmark har optrådt for slapt i de konkrete sager om ulovlig statsstøtte, bl.a. vedrørende det tidligere østtyske skibsværft MTW. Jeg vil gerne bede udenrigsministeren bekræfte, at den tidligere regering rent faktisk stemte imod, at værftet skulle have denne ublu, ulovlige statsstøtte. Vi mener, at i denne sag burde den nuværende regering have støttet værfternes sagsanlæg mod Kommissionen og dermed understreget betydningen af, at man gør noget ved statsstøttesager, når de viser sig at være ulovlige i henhold til EU-Traktaten.

Jeg vil til sidst gøre lidt mere ud af én bestemt konkret sag, nemlig Air France-sagen. Som vi har hørt, er der sagt mange pæne ord af dels den socialdemokratiske ordfører, hr. Jacob Buksti, og dels af udenrigsministeren om, at vi også

skal benytte EF-Domstolen, at det er vigtigt, vi overholder reglerne, og at vi skal bekæmpe svig. Men i Venstre savner vi, at regeringen følger disse pæne ord op med reel handling.

Ifølge EU-Traktaten er statsstøtte ulovlig, og når Kommissionen accepterer, at Frankrig giver Air France ulovlig statsstøtte i et hidtil uset omfang, er der for os at se ikke andet at gøre end at rejse en sag ved EF-Domstolen. Vi har i Danmark en relativt lille statskasse, og derfor har vi en selvstændig interesse i at anlægge sag, hver gang Kommissionen accepterer groteske statsstøttebeløb, for at henlede opmærksomheden på de urimeligheder, der foregår. Vi vil aldrig nogen sinde være i stand til at slås med de store lande, hvis det drejer sig om, at statskasserne skal støtte industrien, så når Kommissionen alligevel – på trods af Traktaten – tillader, at der gives statsstøtte til Air France, så mener vi, at der ikke er anden vej end at stille EU-Kommissionen for Domstolen.

Landene har ifølge Traktaten en selvstændig mulighed for at lægge sag an ved EU-Domstolen, og vi har jo set, hvordan de værfter, der i MTW-sagen har lagt sag an, endnu ikke har fået afgjort ved EU-Domstolen, om de faktisk er berettiget til at lægge sag an, og det vil sige, at der altså er problemer med, at det er selskaber og ikke lande, der lægger sag an. Landene er ifølge Traktaten garanteret, at de kan anlægge en sag, hvorimod selskaberne skal igennem en lang procedure for overhovedet at få lov til at indbringe en sag for Domstolen.

Det er en af grundene til, at vi mener, man burde have lagt sag an mod Air France. Det er imidlertid for sent nu, for tidsfristen er overskredet. Desværre fulgte regeringen ikke det gode råd fra oppositionen i dette spørgsmål, da vi havde sagen oppe i november.

Det, man så i stedet for kan opfordre regeringen til, er at forlade den bløde linje og i stedet for kun at intervenere i luftfartsselskabernes sag, som jo er lidt tvivlsom, at intervenere i Storbritanniens sagsanlæg, for der er jo ikke nogen tvivl om, at Danmark har samme interesse som Storbritannien i at få stoppet den enorme statsstøtte til Air France. Den giver jo os de samme problemer med konkurrenceforvridning, som den giver Storbritannien.

Der er to grunde til, at det er vigtigt, at Danmark går ind i sagsanlægget fra Storbritannien. For det første skal vi have stoppet Kommissionen i den aktuelle sag. Det er ikke særlig fikst at bidrage til konkurrenceforvridning eller bare at